

[Pürschel.]

ikke stærkt, og det kommer ikke til at staa stærkere, hvor mange enten smukke eller vrede Ord det saa bruger.

Finansministeren (H. P. Hansen): Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at de Folk, der er udpeget af mig efter Indstilling, betragter jeg som fuldt kvalificerede til Gerningen, og den ærede Ordfører har da heller ikke forsøgt at fremkomme med nogen Paa-stand om, at de ikke er kvalificerede dertil. Derfor maa jeg hævde, at jeg har handlet i Overensstemmelse med Loven.

Over for det ærede Medlem Hr. Pürschel vil jeg beklage, at det ærede Medlem ikke kan taale at faa en lille Anerkendelse, uden at han straks søger at hæve sig højt op i den allerhøjeste Visdom og siger: det var kun, fordi Ministeren førte et daarligt Forsvar.

Jeg har anført det ærede Medlems Udtalelse om, at Loven er uklar. Derfor er der ikke noget Hold i det Angreb, som kommer fra Forespørgernes Side. Det erkendte det ærede Medlem ogsaa, men da det ærede Medlem Hr. Pürschel i denne Forbindelse gerne vil slaa til begge Sider, baade til Venstre og til mig, saa siger det ærede Medlem: Men det er jo netop Svag-heden hos Ministeren, at han søger her at dække sig bag en uklar Lovbestemmelse. Det har jeg heller ikke gjort. Jeg har sagt: Hvis Meningens skulde være den, at Ministeren var pligtig at følge Flertallets Indstilling, saa maa der dog være Regler for de Tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen virkelig Indstilling. Det er der ikke noget om i Loven. Det ærede Medlem Hr. Pürschel og jeg er enige om, at der er ingen Klarhed paa dette Omraade.

Det ærede Medlem siger saa, at det vilde have været rart, om jeg havde nævnt nogle Eksempler. Eksemplet med Amtsraadet, hvor et Flertal paa 8 Medlemmer nægtede at tage Hensyn til et Mindretal paa 5 Medlemmer, viser kun, at hvor de demokratiske Partier har Magten, misbruger de Magten. Ja, det lyder kønt. Men i denne Forbindelse kunde jeg spørge det ærede Medlem: Har hans Parti aldrig misbrugt Magten? Jeg har haft den Ære at sidde i Raad, hvor de Konservative havde Flertallet, og hvor en af deres Ordførere Gang paa Gang sagde: Vi har Magten, og vi agter at bruge Magten! Og de brugte den paa den Maade, at de ikke tog Hensyn til Mindretallet. Der er ingen Grund til Forargelse for det ærede Medlem. De Udnævnelser, jeg har foretaget, af hvilken

Art de er, er jeg villig til at staa til Ansvar for, hvor det skal være. Jeg tror ikke, nogen med Rette kan sige, at jeg har misbrugt den Stilling, jeg har, til udelukkende at udnævne Folk af mit Parti.

Formanden: Ordføreren for Forespørgerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forespørgerne (Elgaard): Nu naaede jo den højtærede Minister til at tale om Kvalifikationer. Maa jeg da stille det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om Ministeren ikke anser de af Amtsraadet indstillede Personer for kvalificerede?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Ministeren sagde, at den Ros, han havde udøst over mig, var gaaet mig til Hovedet. Var det nu saa underligt, om en ringe Mand af Folket blev lidt forvirret over pludselig at blive overvældet med en saadan Ros fra et saa fremtrædende Medlem af dette Ministerium? Men det er en Misforstaaelse. Ministeren arbejder i det hele taget, naar han taler til mig, med Misforstaaelse paa Misforstaaelse. Det, jeg har sagt, er, at det efter Loven er uklart, om Ministeren er forpligtet til at følge Indstillingen. Paa dette Punkt sætter Ministeren overhovedet ikke ind. Det eneste Forsvar, han fører, er: Jeg har en Indstilling! Altsaa han gaar ud fra, at Loven siger Indstilling. Ministeren følger Loven. „Jeg har en Indstilling“; her er ikke noget uklart. Altsaa har jeg Ret til at sige, at Ministeren aldeles ikke arbejder ud fra den Forudsætning, paa Grundlag af hvilken han indkasserede den Støtte, der endte i den Ros, som Ministeren hurtigst muligt har spist igen. Jeg ønsker, det maa bekomme ham vel!

Med Hensyn til Magten og Misbrug af Magten vil jeg anbefale den højtærede Minister at læse, hvad jeg har sagt, saa vil han se, at han ogsaa paa dette Punkt har skudt fuldstændig forbi Maalet.

Smørum: Alle i denne Sal ved jo, hvor stor Betydning det har, at Ejendoms-skylden er saa ensartet og retfærdig som vel muligt, og der er vel ingen, der tror, at man naar til det bedste Resultat ved at have et ensidigt sammensat Vurderings-raad. Nu er der vel dem, der mener, at denne den underste Instans paa Vurde-